

РЕШЕНИЕ

№ 4275

гр. София, 23.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 20-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМАНУЕЛА Й. КУРТЕВА

като разглежда докладваното от ЕМАНУЕЛА Й. КУРТЕВА Административно наказателно дело № 20231110205718 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.58д и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. С. С., против наказателно постановление /НП/ № НП-37/07.03.2023 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, въз основа на съставен на 09.09.2022 г. срещу Д. С. С. ЕГН ***** акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № ПР-609, за това, че той, в качеството си на задължено лице по чл.6,ал.1,т.26 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ – заместник директор на ОДМВР Пловдив, в законоустановения едномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ, считано от 21.05.2022 г. - до 21.06.2022 г., не е изпълнил задължението си да подаде пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-т.6,т.9 от ЗПКОНПИ, с което на 22.06.2022 г. в гр.София е нарушена разпоредбата на чл.38,ал.1,т.4, вр.чл.35,ал.1,т.2, и е осъществен съставът на чл.173,ал.1 от ЗПКОНПИ, поради което и на основание

чл.24,ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН и чл.173,ал.1 и чл.177,ал.1 от ЗПКОНПИ, е наложена глоба в размер на 1 000 лева.

В НП е отразено, че нарушението е установено на 19.08.2022 г. – при проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лица, които са задължени по ЗПКОНПИ да подадат декларации за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-т.6,т.9, вр.чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ. Посочено е и че в КПКОНПИ на 27.05.2021 г. е получено писмо от министъра на вътрешните работи, че Д. С. С. е преназначен от заместник директор на ОД-МВР Пловдив на длъжност началник на РУ-Раковски при ОДМВР-Пловдив, считано от 20.05.2021 г. Посочено е също, че Д. С. С. е подал декларация по чл.35,ал.1,т.2, вр. чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ на 21.05.2021 г. Написано е още, че Д. С. С. е изпълнил задължението си и е подал декларацията за имущество и интереси на 20.09.2022 г.

В АУАН, който е съставен на основание чл.40,ал.2 от ЗАНН, е вписано, че нарушението е извършено за първи път.

При предявяване на АУАН на 23.09.2022 г., в частта за обяснения и възражения Д. С. С. е написал „Не съм бил запознат към датата на изтичане на месеца след едногодишния срок от освобождаване на длъжността заместник директор на ОДМВР Пловдив“, както и че веднага, след като е бил уведомен по телефона от служител на КПКОНПИ, е попълнил и изпратил изискуемата декларация. Написано е и „Не съм бил уведомен за поканите към мен относно съставяне на акт“.

Д. С. С. депозирал пред административнонаказващия орган писмено възражение срещу АУАН, в което повторил отразените в акта обяснения, в т.ч. написал и „До момента, в който бях на длъжност, изискваща подаване на такава декларация, стриктно изпълнявах задължението си...Не съм възнамерявал да не изпълня задължението си. Не допусках, че такава задължение съществува.“.

Недоволен от НП и наложената с него глоба Д. С. С. го обжалвал чрез административнонаказващия орган пред СРС.

В жалбата е посочено изложеното във възражението срещу АУАН, с допълнение, че след подаване на 20.09.2022 г. на декларацията, и преди връчване на АУАН, не е констатирано несъответствие в данните за имотното му състояние, както и че имуществото и задълженията му за всяка година са публично известни, защото съпругата му ежегодно подава декларация по реда на чл.175а от ЗСВ, в която посочва и неговото имуществено състояние, тези декларации са публикуват в интернет и са общодостъпни. С оглед на това е направено искане НП да бъде отменено, като се приеме, че е налице маловажен случай, по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В съдебните заседания жалбоподателят Д. С. С. редовно призован се явява и в пледоарията си излага заявеното в жалбата си срещу НП с искането последното да бъде отменено.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт Кирилова, която пледира НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана, считайки, че АУАН и НП като форма и съдържание отговарят на изискванията на ЗАНН, те са надлежно връчени на жалбоподателя и правата му не са нарушени. Подчертава, че закъснението за подаване на декларацията е от 3 месеца и че наложената за това глоба е в минимален размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на КПКОНПИ.

При проведения разпит на актосъставителя З. същият в показанията си излага накратко фактически обстоятелства, отразени в АУАН, като казва, че като старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ, изпълнявайки служебните си задължения извършва проверки във водените регистри за подадените имуществени декларации от задължените лица по ЗПКОНПИ и съставя АУАН при констатиране на административни нарушения. При такава проверка установил, че в случая не е подадена в законоустановения срок т.нар. „втора финална декларация“, която се подава в

едномесечен срок от изтичане на една година от подаване на финалната декларация. Лицето, за което е констатирано нарушението, е призовано по предвидения за това ред, но поради неявяването му, АУАН е съставен в негово отсъствие и е изпратен за връчването му, след съгласие за това, изразено от самото лице в проведен телефонен разговор.

По делото като доказателства са приложени в копия: писмо от министъра на МВР от 27.05.2021 г. до КПКОНПИ, заведено на същата дата, за заповеди за преназначаване на служители на МВР, в т.ч. и на Д. С. С.; страници от подадена от Д. С. С. на 20.09.2022 г. в КПКОНПИ декларация за имущество и интереси; писма от КПКОНПИ до Д. С. С. за съставяне на АУАН и известия да доставяне; констативен протокол за уведомяване по телефон от 09.09.2022 г. на Д. С. С.; заповед във връзка с компетентността на актосъставителя.

Съдът кредитира събраните по делото гласни доказателства /показанията актосъставителя В. Е. З., които са ясни и непротиворечиви/ и горепосочените писмени доказателства, приобщени в хода на съдебното следствие по реда на чл.283 от НПК, относимо към предмета на доказване по делото, с взаимна кореспонденция по помежду си.

От доказателствения материал по делото съдът намира за безспорно установено, че до 20.05.2021 г. Д. С. С. заемал длъжността заместник директор на ОДМВР Пловдив. Със заповед на министъра на вътрешните работи от 20.05.2021 г. той бил преназначен на длъжност началник на РУ-Раковски при ОДМВР-Пловдив, считано от 20.05.2021 г. За това обстоятелство на 27.05.2021 г. министъра на вътрешните работи информирал КПКОНПИ с изпратено писмо, което било получено и заведено в КПКОНПИ на същата дата. Д. С. С. подал декларация по чл.35,ал.1,т.2, вр. чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ на 21.05.2021 г. С оглед на посоченото, в качеството си на задължено лице по чл.6,ал.1,т.26 от ЗПКОНПИ - заместник директор на ОДМВР Пловдив, Д. С. С. бил длъжен в законоустановения одномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ, считано от 21.05.2022 г., т.е. до 21.06.2022 г., да подаде пред

КПКОНПИ декларация за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-т.6,т.9 от ЗПКОНПИ – т.нар. „втора финална декларация“, което задължение той не изпълнил в указания срок. Това било установено на 19.08.2022 г. от старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ В. Е. З., който го констатирал при изпълнение на служебните си задължения да извършва проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лица, които са задължени по ЗПКОНПИ да подадат декларации за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-т.6,т.9, вр.чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ. Така било преценено, че Д. С. С. е на 22.06.2022 г. е нарушил чл.38,ал.1,т.4, вр.чл.35,ал.1,т.2 от ЗПКОНПИ и във връзка с това от КПКОНПИ били изпратени до него писма на 19.08.2022 г. и на 26.08.2022 г. да се яви в КПКОНПИ съответно на 26.08.2022 г. и 09.09.2022 г. за съставяне на АУАН, за които той не разбрал и не получил, а известията да доставяне били върнати от куриерската фирма с отбелязване „непотърсено“. На 09.09.2022 г. старши инспектор В. Е. З. провел телефонен разговор с Д. С. С., който заявил, че не е получил писмо от КПКОНПИ, с което е поканен да се яви на 09.09.2022 г. за съставяне на АУАН, както и че поради служебна ангажираност не може да се яви в друго време, като дал съгласие актът да бъде съставен в негово отсъствие и да му бъде изпратен за връчване чрез ОДМВР Пловдив. Това било отразено в съставения на същата дата констативен протокол за уведомяване по телефон на Д. С. С.. На 09.09.2022 г. на Д. С. С. бил съставен АУАН, на основание чл.40,ал.2 от ЗАНН. Д. С. С. изпълнил задължението си, със закъснение от 3 месеца, и на 20.09.2022 г. подал в КПКОНПИ декларацията за имущество и интереси. На 23.09.2022 г. му бил предявен съставеният АУАН, в който той написал обясненията си. Срещу акта същият депозирал пред административнонаказващия орган писмено възражение. Въз основа на АУАН против него било издадено обжалваното НП, екземпляр от което Д. С. С. получил на 27.03.2023 г., и на 03.04.2023 г., чрез куриерска фирма, изпратил жалбата срещу НП на КПКОНПИ, където тя била заведена на 04.04.2023 г.

От правна страна се налагат следните изводи:

Жалбата е подадена в законовопосочения срок, от правно легитимирано лице, имащо интерес от обжалване на НП, срещу акт /НП/, подлежащ на обжалване, при спазване на процедурата за това, с оглед на която тя е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е основателна, но не единствено на изложените в нея доводи и твърдения.

За да е налице административно нарушение, следва да са установени посочените в чл.6 ЗАНН предпоставки - да е налице действие или бездействие, което нарушава установения ред на държавното управление, да е извършено виновно т.е. (да е извършено умишлено или непредпазливо) и да е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Съдът, разглеждайки делото по същество, е длъжен да установи чрез допустимите от закона доказателства, извършено ли е административното нарушение, от кого е извършено и обстоятелствата, при които същото е извършено, както и дали описаната в АУАН и НП фактическа обстановка отговаря на действителната.

Съдът приема, че отбелязаната в НП /и АУАН/ фактическата обстановка отразява вярно и точно действителната такава. Съдебният състав е категоричен в своята констатация, изведена въз основа на писмените и гласните доказателства по делото, които са еднопосочни и непротиворечиви, че Д. С. С. на 22.06.2022 г. в гр.София от обективна и от субективна страна е нарушил разпоредбата на чл.38,ал.1,т.4, вр.чл.35,ал.1,т.2, от ЗПКОНПИ /осъществено чрез бездействие/, тъй като в качеството си на задължено лице по чл.6,ал.1,т.26 от ЗПКОНПИ – заместник директор на ОДМВР Пловдив, в законоустановения едномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ, считано от 21.05.2022 г., т.е. до 21.06.2022 г. включително, не е изпълнил задължението си да подаде пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-т.6,т.9 от ЗПКОНПИ, а е направил това на 20.09.2022 г., което не се оспорва или отрича от него, а се признава от него.

От субективна страна същото е извършено виновно – непредпазливо /при небрежност/, тъй като деецът не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Заявеното от Д. С. С., че не е знаел, че трябва да подаде такава декларация, е ирелевантно, доколкото „незнанието на закона не извинява никого“.

В конкретния случай, обаче, този съдебен състав намира, че извършеното от Д. С. С. нарушение представлява маловажен случай, защото, независимо от обществената значимост на задълженията, предвидени в ЗПКОНПИ, в т.ч. и задължението за деклариране на имуществото и интересите във връзка с противодействие срещу корупцията, и въпреки тримесечното закъснение на подаване на декларацията, конкретно осъщественото от него може да се приеме за „малозначително“, защото той, до осъществяване на това нарушение, е подавал пред КПКОНПИ в срок законоизискуемите декларации за имущество и интереси, което се извежда и от отбелязаното в АУАН, че това нарушение е случайно и е първо, както и предвид, че разбирайки за задължението за подаване на тази декларация, той я подава своевременно, а и тъй като, според заявеното от него, съпругата му ежегодно подава декларация по реда на чл.175а от ЗСВ, в която посочва и неговото имуществено състояние, които декларации са публикуват в интернет и са общодостъпни, които обстоятелства не са отречени от административнонаказващия орган.

Съгласно Тълкувателно решение №1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС: преценката на административно наказващият орган за „маловажност“ на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, което настоящият съдебен състав намира за приложимо в случая.

Отделно от гореизложеното, от друга страна, съществен за правилното решаване на делото е и въпросът допуснати ли са процесуални нарушения в предсъдебната фаза на производството. При служебната проверка, извършена от този съдебен състав, се установиха причини атакуваното НП да бъде

отменено като незаконосъобразно, тъй като са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството, в т.ч. и на правото му на защита, независимо, че НП и АУАН са издадени от оправомощен и компетентен за това орган, в който смисъл е приложената по делото заповед във връзка с компетентността на актосъставителя. Това е така, защото и АУАН, и НП не отговарят на императивните изисквания на ЗАНН, тъй като и в НП, и в АУАН не е посочено нищо за субективната страна на нарушението, извършено от Д. С. С., т.е. липсва съставомерният му субективен елемент.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че е незаконосъобразно и недопустимо елементи от обективната и/или от субективната страна за което и да е нарушение да не са посочени в текстовото изписване на нарушението, а да се извеждат чрез пресмятане, по подразбиране или предположение. Тези обективни и/или субективни елементи е задължително да бъдат написани в словесното изложение на нарушението и за да се обоснове преценката за съставомерност на деянието на посоченото лице по съответно цитираната квалификация на Закона и да бъдат спазени императивните разпоредби на ЗАНН.

Така посоченото представлява съществено нарушение, като същото не може да бъде отстранено в съдебната фаза и предвид характера на настоящето съдебно производство, поради което не може да бъде saniрано НП /и АУАН/. С оглед на това НП е незаконосъобразно и като такова не може да породи правно валидни последици, не може с него да се ангажира административно наказателната отговорност на наказаното лице и респективно - подлежи на отмяна.

Съдът не е ограничен в своята юрисдикция, когато решава правния спор и не е обвързан с решението на административния орган, не може да бъде възпрепятстван в правомощието си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

Във връзка с изхода на делото и настоящето съдебно решение, направеното от юрисконсулт Кирилова - за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение в полза на КПКОНПИ, следва да бъде оставено без уважение, като неоснователно, поради което и съдът не го уважава.

Въз основа на гореизложените мотиви съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП-37/07.03.2023 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, срещу Д. С. С. ЕГН *****, за това, че той, в качеството си на задължено лице по чл.6,ал.1,т.26 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество – заместник директор на ОДМВР Пловдив, в законоустановения едномесечен срок от изтичане на една година след подаване на декларацията по чл.38,ал.1,т.3 от ЗПКОНПИ, считано от 21.05.2022 г. - до 21.06.2022 г., не е изпълнил задължението си да подаде пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси по чл.37,ал.1,т.1-т.6,т.9 от ЗПКОНПИ, с което на 22.06.2022 г. в гр.София е нарушена разпоредбата на чл.38,ал.1,т.4, вр.чл.35,ал.1,т.2, и е осъществен съставът на чл.173,ал.1 от ЗПКОНПИ, поради което и на основание чл.24,ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН и чл.173,ал.1 и чл.177,ал.1 от ЗПКОНПИ, е наложена глоба в размер на 1 000 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София, в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено заедно с мотивите.

Съдия при Софийски районен съд: _____